

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010261
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti 1) obžalovanému H. T., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom V., Ul. K. armády XX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová; 2) obžalovanému T. T., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom V., Ul. K. armády XX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2018, prejednal odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného H. T. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/56/2017 zo dňa 26. júna 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušujú sa výroky napadnutého rozsudku o uložených trestoch a uloženom ochrannom dohľade vo vzťahu k obžalovanému H. T..

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný H. T. odsudzuje pri neznemenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 2, 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. ukladá sa mu trest prepadnutia veci, a to jeden kus tablet značky SAMSUNG model SM - T 111, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, bielej farby, rozmer cca 7 palcov, prasknutý display, PIN kód: 4635, uzamknutie telefónu kódom: XXXXX.

Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušujú sa výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému H. T. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T 142/2016 zo dňa 05. 12. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 5/2017 zo dňa 22. 02. 2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. sa ukladá obžalovanému H. T. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. júna 2017, sp.zn. 2T/56/2017 bol obžalovaný 1) H. T. v bode 1) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. a obžalovaný 2) T. T. v bode 1) a 2) z pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/ Tr.zák. v bode 1) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. na skutkovom základe, že:

1) obžalovaní H. T. a T. T. od presne neustáleného obdobia až do 27.11.2015 do 16,30 hodiny v poli na hranici katastrálneho územia obce B. - X. a mesta L. v blízkosti cesty I/64 v smere Prievidza - Nedožery Brezany - koniec panelovej cesty od železničného priecestia s označením XXXX spoločným konaním z tabliet Nurofen Stop Grip, ktoré zabezpečil obžalovaný H. T. na zariadení, ktoré mal na uvedenom mieste skryté obžalovaný H. T. presne nezisteným spôsobom vyrábali pseudoefedrín metamfetamín presne nezisteného množstva, minimálne pseudoefedrín hydrochlorid o hmotnosti 2,698 gramu, z ktorého množstva by bolo možné vyrobiť 2,16 gramu metamfetamínu hydrochloridu, čo predstavuje minimálne 40 obvykle jednotlivých dávok metamfetamínu, ktorý je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom dňa 27.11.2015 tam vykonanou obhliadkou miesta činu boli nájdené a zaistené rôzne predmety, určené na výrobu omamných a psychotropných látok, pričom na základe znaleckého skúmania boli na stope č. 2D - pet fľaša o objeme 1,5 l, na stope č. 11D - pet fľaša o objeme 1 l, na stope č. 13 D - plastová taška bielej farby, v ktorej sa nachádzali použité kávové papierové filtre, na stope č. 17 - zabalené zelené hrdlo z pet fľaše zelenej farby, na stope č. 19D/2 - plastová injekčná striekačka o objeme 3 ml, prázdna, na stope č. 20D - chirurgické gumené rukavice, stopa č. 21D/2 - plast červenej fary slúžiaci ako škrabka, na stope č. 26D - sklenená banka, na stope č. 31D/2 - platová striekačka, na stope č. 32D - sklenená hnedá nádoba, na stope č. 33D- plastová nákupná taška, na stope č. 43D - rozbitá sklenená banka, na stope č. 45D- biela gumená chirurgická rukavica, bola zistená prítomnosť látky metamfetamínu, na stope č.9D - veľká hnedá papierová obálka, na stope č. 10D - plastový kufrík v hnedom papierovom vreci, na stope č. 16D - hnedá papierová obálka so zabalenou hliníkovou rúrkou, na stope č. 18 D - polievková kovová lyžica, na stope č. 21D/1 - plast červenej fary slúžiaci ako škrabka, na stope č. 22D/3 - plast červenej fary slúžiaci ako škrabka, č. 22 D- nákupná taška z plastu bielej farby, na stope č. 25D - lievik, na stope č. 28D - kovová lyžička, na stope č. 31D/3- plastová striekačka bola zistená prítomnosť látok metamfetamínu a pseudoefedrínu, na stope č. 12 D - sklenená fľaša s červeným uzáverom o objeme 1 l, na stope č. 37D- oválna sklenená ohňovzdorná misa, bola zistená prítomnosť látok amfetamínu a metamfetamínu, na stope č. 42D - pet fľaša s tekutinou bola zistená prítomnosť pseudoefedrínu, na stope č. 36D - pet fľaša s tekutinou, na stope č. 8D- pet fľaša s tekutinou i bola zistená prítomnosť fenylmetylketón a pseudoefedrín, na stope č. 23D - zelená plastová fľaša o objeme 1 liter zistené skúmaním prítomnosť látky benzylmetylketón, ktorý vzniká pri ilegálnej výrobe metamfetamínu z efedrínu alebo pseudoefedrínu, a tieto predmety sa dajú použiť ako celok na ilegálnu výrobu metamfetamínu z pseudoefedrínu, pričom nálezy látok na jednotlivých predmetoch boli vždy v množstve menšom ako jedna bežná jednotlivá dávka, pričom na rukách obžalovaných H. T. a T. T. boli zistené stopy metamfetamínu, pričom metamfetamín je uvedený v II .skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, efedrín a pseudoefedrín sú v zmysle zákona NR SR č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zaradené medzi určené látky kategórie I. a následne vyrobenú drogu prechovávali na presne nezistenom mieste, pričom obžalovaný H. T. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T 111/10 zo dňa 26.05.2010 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a), c), d) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 11.11.2012,

2) obžalovaný T. T. si v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v okrese Prievidza zadovážil a následne na rôznych miestach v okrese Prievidza, naposledy v osobnom

motorovom vozidle zn. K. Q. Q. L. až do 27.11.2015 prechovával v zatavenej injekčnej striekačke pseudoefedrín hydrochlorid o hmotnosti 2,698 gramu, z ktorého množstva by bolo možné vyrobiť 2,16 gramu metamfetamínu hydrochloridu, čo zodpovedá najmenej 40 obvykle jednotlivým dávkam psychotropnej látky metamfetamínu, ktorý je v zmysle zákona číslo 139/1998 Zb. zákonom o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorý metamfetamín vydal dňa 27.11.2015 policajtom pri policajnej akcii v Prievidzi na Ulici Na záhumní pred kultúrnym domom.

Boli za to odsúdení:

1) Obžalovaný H. T. podľa § 172 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 5 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd mu uložil trest prepadnutia veci, a to jeden kus tablet značky SAMSUNG model SM-T 111, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, bielej farby, rozmer cca 7 palcov, prasknutý display, PIN kód: XXXX, uzamknutie telefónu kódom: XXXXX. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému H. T. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T 142/2016 zo dňa 05.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. 3To/5/2017 zo dňa 22.02.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému H. T. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

2) Obžalovaný T. T. podľa § 172 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky, na výkon ktorého trestu bol. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému T. T. rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/38/2015 zo dňa 17.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/44/2016 zo dňa 21.06.2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/16/2016 zo dňa 24.02.2016, právoplatný dňa 24.02.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podala písomne odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného T. T.. Odvolanie písomne podal v zákonnej lehote aj obžalovaný H. T..

V úvode dôvodov odvolania prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem v časti týkajúceho sa výroku o vine obžalovaného H. T. a obžalovaného T. T.

za zákonný a dôvodný a rovnako nemám výhrady proti výroku o treste u obžalovaného H. T. a tiež nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo.

Nestotožňujem sa však s výrokom o treste vo vzťahu k obžalovanému T. T. predmetného rozhodnutia súdu, ktoré som napadla riadnym opravným prostriedkom a to z dôvodu uloženia neprimerane mierneho súhrnného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Senát Okresného súdu Prievidza po uznaní, viny obžalovaného T.

T. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému T. T. podľa § 172 odsek 1 za použitia ustanovenia § 42 odsek 1

Trestného zákona, § 38 odsek 2, Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n)

Trestného zákona a § 37 písm. h), m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne. Senát prvostupňového súdu svoje rozhodnutie vo výroku o treste odôvodnil tým, že súd zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a podľa § 36 písm.

n) Trestného zákona. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona

spočíva v tom, že obžalovaný T. T. sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona spočíva v tom, že obžalovaný T. T. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Taktiež súd zistil v prípade obžalovaného T. T. dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda, že spáchal viac trestných činov, podľa ustálenej súdnej praxe sa za taký počet považuje spáchanie dvoch a viac trestných činov, ďalšia priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočíva v tom že už bol za trestný čin odsúdený. Táto skutočnosť je zrejma z obsahu spisu, oboznamovaného registra trestov. Súd uložil obžalovanému T. T. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku, bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

S uvedeným výrokom o treste a odôvodnením prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovanému T. T. sa však nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

Obžalovaný T. T. sa dopustil závažnej drogovej trestnej činnosti, na potlačovaní ktorej je prvoradá celospoločenský záujem, pričom senát Okresného súdu Prievidza s poukazom na množstvo zaistených omamných a psychotropných látok, správne kvalifikoval jeho konanie ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona.

Obžalovaný T. T. sa dopustil dvoch skutkov a z jeho výpovede je zrejme, že v podstate pomáhal svojmu bratovi, ktorý vyrábal drogy a tieto predával rôznym ľuďom. Súd pri rozhodovaní o treste nedostatočne vyhodnotil aj osobu obžalovaného T. T., ktorý bol od roku 2008 sedemkrát súdne trestný, z toho štyrikrát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.03.2016 pre prečin podľa § 173 odsek 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V evidencii priestupkov má 4 záznamy.

Naviac vo veci bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, pričom bol zrušený predchádzajúci trest vo výmere 3 roky, kde išlo taktiež o drogovú trestnú činnosť.

Skutočnosť, že obžalovaný T. T. napomáhal orgánom činným

v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti spolu s priznaním sa obžalovaného k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti súd vyhodnotil u obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l), písmeno n) Trestného zákona. Keďže pri existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona bol pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností vyrovnaný, súd použil správne ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona.

Súd zároveň obžalovanému T. T. ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 38/2015 zo dňa 17.03.2016. Ako bolo vyššie uvedené, išlo o trest vo výmere 3 roky, z čoho je matematickým výpočtom zrejme, že za dva skutky právne kvalifikované podľa § 172 odsek 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona bol obžalovanému T. T. uložený trest v podstate vo výmere 1 rok, pričom je potrebné podotknúť, že pri predchádzajúcom odsúdení bol trest ukladaný podľa § 173 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený v strede trestnej sadzby, avšak pri ukladaní trestu za dva skutky právne kvalifikované podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, bol trest ukladaný pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Súd pri ukladaní trestu T. T. nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a nedostatočne vyhodnotil zásady ukladania trestu v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Vzhľadom k uvedenému som toho názoru, že obžalovanému je po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností, okolností prípadu, osoby páchatela z hľadiska dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, potrebné uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, ako to bolo intervenujúcim prokurátorom navrhované aj na hlavnom pojednávaní.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa §321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému T. T. a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému T. T. uloží podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona súhrnný trest. odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.“

Obžalovaný H. T. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V dôvodoch obhajoba poukázala na nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T/56/2017 zo dňa 26.06. 2017, bol obžalovaný, H. T., nar. XX.XX. XXXX, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa ust. § 172 ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, pričom na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V súlade s ust. § 306 a nasl. Tr. poriadku podávam v zákonnej lehote v zastúpení obžalovaného a v jeho prospech proti rozsudku odvolanie a to proti výroku o treste a podané odvolanie odôvodňujem nasledovne:.

Okresný súd v Prievidzi uznal obžalovaného, H. T., vinného zo spáchania skutku v plnom rozsahu podanej obžaloby prokurátorky KP Trenčín, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a súd toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a vykonal len dokazovanie ohľadne výroku o treste.

S prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine prichádzali u neho v rámci rozhodovania o výške trestu do úvahy dve poľahčujúce okolnosti a to poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. 1) Tr. zákona, t.j. že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval a zároveň aj poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zákona, t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, nakoľko vyhlásenie o vine, ktoré učinil môj klient na hlavnom pojednávaní, je potrebné vnímať a posudzovať ako najvyššiu formu napomáhania z jeho strany. -

Okresný súd Prievidza však pri rozhodovaní o treste u môjho klienta absolútne nebral do úvahy uvedené poľahčujúce okolnosti, pričom túto skutočnosť súd odôvodnil takým spôsobom, že keďže v danom prípade súd ukladal obžalovanému s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a to rozsudok OS Prievidza sp.zn. 1T/142/2016 zo dňa 05.12.2016, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody a z dôvodu, že v predchádzajúcom trestnom konaní obžalovaný popieral svoju vinu k spáchanému skutku, nie je možné mu preto priznať v rámci ukladania súhrnného nepodmienečného trestu žiadne poľahčujúce okolnosti. S týmto postupom Okresného súdu Prievidza sa však obhajoba nestotožňuje a považuje ho nesprávny. Podľa názoru obhajoby otázka priznania sa alebo nepriznania sa k spáchanému skutku v predchádzajúcom súdnom konaní nemôže mať žiadny vplyv na priznanie poľahčujúcich okolností pri rozhodovaní o uložení súhrnného trestu v rámci prebiehajúceho súdneho konania. Pri ukladaní súhrnného trestu totižto súd zrušuje len výrok o treste a ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, avšak nezrušuje výrok o vine a preto otázka viny vyplývajúca z predchádzajúceho odsúdenia je právoplatne ustálená a už nemenná bez ohľadu na to, či sa obžalovaný v predchádzajúcom súdnom konaní ku skutku doznával alebo skutok popieral. Táto skutočnosť však nemôže mať vplyv na priznanie poľahčujúcich okolností v rámci aktuálne prebiehajúceho súdneho konania, pretože v opačnom prípade by vyhlásenie obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku absolútne strácalo svoj zmysel a nepriznanie poľahčujúcich okolností zo strany súdu aj napriek takémuto vyhláseniu o jeho vine je jednoznačne v neprospech obžalovaného.

Vychádzajúc z toho, že obžalovanému mali byť priznané dve poľahčujúce okolnosti a zároveň, že u obžalovaného neprichádza do úvahy žiadna priťažujúca okolnosť, potom v súlade s ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona sa mala upraviť (znižiť) horná hranica zákonnej trestnej sadzby o 1/3-inu z rozdielu hornej a dolnej hranice, t.j. o 20 mesiacov a potom je sadzba od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Následne sa v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr.zákona mala upraviť (zvýšiť) spodná hranica trestnej sadzby o 1-icu z rozdielu hornej a dolnej hranice upravenej trestnej sadzby, t.j. o 20 mesiacov a

takto upravená trestná sadzby je potom 11 rokov 8 mesiacov až 13 rokov 4 mesiace, v rámci ktorej mal súd ukladať nepodmienečný trest.

Obhajoba ďalej poukazuje na to, že u obžalovaného je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 Tr. zákona, pričom pri ukladaní tohto trestu prichádza do úvahy použitie aj asperačnej zásady za podmienok upravených v § 41 ods. 2 Tr. zákona. S prihliadnutím na použitie asperačnej zásady je potom možné u obžalovaného potom aplikovať ust. § 38 ods. 7 Tr. zákona a teda nepoužiť ust. § 38 ods. 4 až 6 Tr. zákona, ak by ich použitie bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Obhajoba preto v tejto súvislosti apeluje na súd, aby dôkladne zvážil potrebu aplikácie ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko podľa názoru obhajoby uloženie trestu v dolnej polovici zákonného rozpätia trestnej sadzby bez použitia ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona bude pre obžalovaného vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku, ako aj pri zohľadnení všetkých pohľadujúcich okolností, postačujúce a dostatočným spôsobom zaručí nápravu obžalovaného a zabezpečí ochranu spoločnosti, pričom ukládanie trestu za súčasného použitia ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona považujeme za neprimerane prísne.

Na základe uvedených skutočností preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), é) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste a sám v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží bez požitia ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona a zároveň s použitím ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 Tr. zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnom rozpätí zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V prípade, že sa Krajský súd v Trenčíne nestotožní s právnym názorom obhajoby o možnosti uloženia trestu odňatia slobody obžalovanému bez použitia ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona a uvedené ustanovenie zákona bude aplikovať, tak alternatívne navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol tak, že minimálne prizná obžalovanému poľahčujúce okolnosti u neho do úvahy pripadajúce a uloží mu aj s poukazom na ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 11 rokov a 8 mesiacov.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných dôvodov.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami prokurátorky a obžalovaného H. T. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu podaných odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v nich nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Následne odvolací súd skúmal správnosť samotných odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátorky proti výrokom o treste uloženom obžalovanému 2) T. T. (ďalej len obžalovaný 2/, ak nie je uvedené inak), z obsahu tohto odvolania a najmä návrhu, ako má odvolací súd rozhodnúť, vyplýva, že prokurátorka vo vzťahu k výrokom o uloženom treste tomuto obžalovanému namietala existenciu väd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., teda že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že uložený trest je neprimeraný.

Z hľadiska prokurátorkou namietanej vady podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktorá by mala spočívať v porušení Trestného zákona výrokmi o treste, uloženom obžalovanému 2/, nie je odvolaciemu súdu z odôvodnenia odvolania prokurátorky, z obsahu skutkových okolností, ustálených v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ani z obsahu spisového materiálu zrejme, porušenie ktorého konkrétneho ustanovenia Trestného zákona mala prokurátorka na zreteli v súvislosti s týmto uplatneným dôvodom

odvolania. Z konečného návrhu prokurátorky na verejnom zasadnutí, ako má odvolací súd rozhodnúť na podklade jej odvolania, pritom vyplýva, že prokurátorka navrhovala odvolaciemu súdu pri ukladaní trestu obžalovanému 2/ aplikovať iba tie isté ustanovenia Trestného zákona, ktoré aplikoval aj okresný súd v súvislosti s odvolaním prokurátorky napadnutými výrokmi o treste. Z obsahu odôvodnenia odvolania pritom vôbec nevyplýva, že by prokurátorka vytykala okresnému súdu akúkoľvek nesprávnu aplikáciu zákonných ustanovení, ktoré okresný súd použil pri ukladaní trestu obžalovanému 2/. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky vo vzťahu k vytykaným vadám podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. nie je dôvodné.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátorky ďalej vyplýva, že podľa názoru prokurátorky okresný súd uložil obžalovanému 2/ neprimerane mierny trest, zakladajúci dôvod pre zrušenie odvolaním prokurátorky napadnutých výrokov rozsudku o treste uloženom obžalovanému 2/ z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Prokurátorka argumentovala v podstate tým, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania „obzvlášť závažného zločinu“, že od roku 2008 bol sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.3.2016 na trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest bol zrušený. Preto v podstate bol obžalovanému 2/ uložený v predmetnej veci trest vo výmere 1 rok. Podľa názoru prokurátorky okresný súd nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného 2/, jeho trestnú minulosť a nedostatočne vyhodnotil zásady ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za nesprávny považoval odvolací súd záver prokurátorky, podľa ktorej mal obžalovaný 2/ spáchať „obzvlášť závažný“ zločin. Vzhľadom na okresným súdom správne ustálený záver o vine tohto obžalovaného je zrejmé, že uvedený záver prokurátorky o spáchaní obzvlášť závažného zločinu obžalovaným 2/ nemá žiadnu oporu v znení ustanovenia § 11 ods. 3 Tr. zák.

Za neodôvodnené považoval odvolací súd aj tvrdenie prokurátorky v odvolaní, podľa ktorého mal byť obžalovaný 2/ pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti sedemkrát súdne trestaný. Z odpisu z registra trestov pritom vyplýva, že záznamy pod bodom 1. a 2. sa vzťahujú k jednému odsúdeniu na súhrnný trest, záznamy pod bodmi 3, 4 a 5 sa vzťahujú k odsúdeniu k ďalšiemu súhrnnému trestu a záznamy pod bodmi 6 a 7 sú súčasťou odsúdenia obžalovanému k súhrnnému trestu v predmetnej trestnej veci. Z uvedených dôvodov je preto správny právny záver, podľa ktorého pred spáchaním trestnej činnosti v tejto trestnej veci bol obžalovaný 2/ dvakrát súdne trestaný.

S poukazom aj na uvedené odvolací súd na základe preskúmania veci dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v súvislosti s výrokmi o treste uloženom obžalovanému 2/ majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, tieto boli správne právne posúdené aj v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. Preto odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého odvolanie prokurátorky aj vo vzťahu k nim namietaným vadám v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. nie je dôvodné. Z uvedených dôvodov dovolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o dôvodnosť odvolania obžalovaného 1/ H. T. (ďalej len obžalovaný 1/, ak nie je uvedené inak) odvolací súd na základe preskúmania veci dospel k záveru, podľa ktorého okresný súd v danom prípade v rozpore s ustanovením 38 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného 1/, uvedenému v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aplikoval pri ukladaní trestu aj ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. o zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z výrokov o vine napadnutého rozsudku vyplýva, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného 2/ za zločin, uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku bolo okolnosťou, ktorá je zákonným znakom trestného činu aj podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Z uvedených dôvodov podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na túto okolnosť už nie je možné prihliadnuť ako na okolnosť, ktorá by mohla podmieňovať použitie vyššej trestnej sadzby. Keďže skutková veta napadnutého rozsudku neobsahuje žiadne ďalšie skutkové zistenia o existencii opätovného spáchania zločinu obžalovaným 1/ v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním obžalovaného 1/ napadnutými výrokmi rozsudku okresného súdu o uloženom treste bolo porušené ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktoré porušenie zakladá aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Preto odvolací súd zrušil odvolaním obžalovaného 1/ napadnutý rozsudok o uloženom treste, ako aj nadväzujúce výroky tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku.

Keďže na základe správne zistených skutkových okolností prípadu, ako aj ostatných skutkových a právnych záverov okresného súdu vo vzťahu k týmto zrušeným výrokom v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorých odvolací súd týmto poukazuje v zmysle zásady jednoty rozhodnutí súdu prvého a druhého stupňa, odvolací súd dospel k záveru, že v súlade so zásadami pre ukládanie trestu podľa 34 Tr. zák. bude uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému 1/ na dolnej hranici trestnej sadzby so súčasným uložením ochranného dohľadu v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. a trest prepadnutia veci, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.